

bineret med bestemmelsen om rejsegodtgørelse i § 18, medens der næppe kan opstilles noget minimumskrav, da lederens og medhjælpernes arbejde kan være højst forskelligartet fra klub til klub.

Med hensyn til lokale for de heromhandlede fritidsforanstaltninger henvises til § 22.

Som et passende størsteløb for tilskud til undervisningsmateriel har man foreslået 6 kr. pr. elev, svarende til 100 elevtimer à 6 øre, jfr. § 23, stk. 1; man forudsætter herved, at dette maksimumsbeløb reguleres, når tilskuddet til læremidler i ungdomsskolen ændres.

Som et yderligere middel til at fremme de unges interesse for ungdomsskolen foreslår man, at der ydes statstilskud — ligeledes med $\frac{2}{3}$ af udgiften — til lejrskoleophold, der arrangeres af en ungdomsskole, flere ungdomsskoler i forening, et amtsungdomsnævn, en højskole eller lignende.

Når det er anført, at opholdet *normalt* skal være gratis for eleverne, er der hermed åbnet mulighed for, at der i særlige tilfælde — navnlig af pædagogiske grunde — kan afkræves eleverne en mindre betaling for opholdet. Dette må dog være en undtagelse, idet det i reglen må betragtes som en tilstrækkelig stor økonomisk indsats, når eleverne selv betaler rejsen og andre i forbindelse hermed opståede udgifter.

Da man næppe kan forvente, at der vil blive knyttet sådanne lejrskoleophold til alle ungdomsskoler, finder man det rigtigst i loven udtrykkeligt at frembæve, at undervisningsministeren, i det omfang det skønnes ønskeligt, kan oprette 8-dages lejrskoleophold for unge fra hele landet. Når man hjemler adgang for staten til at afkræve elevernes hjemstedskommune $\frac{1}{3}$ af udgiften pr. elev, er det hermed tanken at åbne mulighed for undervisningsministeren for at indfordre dette beløb hos kommuner, der har forholdsvis mange elever på statens lejrskoleophold, og som derfor egentlig selv burde oprette et sådant.

Man har anset det for rimeligt at udvide bestemmelsen om kommunernes pligt til at udrede det lokale tilskud, når et flertal indenfor ungdomsnævnet anbefaler det, til også at omfatte de heromhandlede, for ungdomsskolen så betydningsfulde fritidsarrangementer, jfr. § 10, stk. 2

Fortsættelsesklassen bør naturligt ligestilles med ungdomsskolen med hensyn til reglerne om tilskud til klubber, fritidsarrangementer og lejrskoleophold; specielt af hensyn til forholdene på landet, hvor det kan være vanskeligt at samle tilstrækkelig mange elever til en ungdomsskole, har man foreslået, at tilsvarende regler også skal gælde klubber m. v. i tilknytning til aftenskoler, hvor flertallet af eleverne er mellem 14 og 18 år, og hvor der gives en undervisning af lignende art og omfang som i ungdomsskolen.

Til § 46 (i lovforslaget § 45).

Man finder det naturligt i nærværende lovforslag at optage almindelige bestemmelser om tilskud til ungdomsklubber som et nødvendigt supplement til de øvrige ungdomsforanstaltninger af undervisningsmæssig og karakteropdragende art, jfr. foran side 47.

Den i lovtæksten fastsatte afgrænsning af klubbegrebet svarer i alt væsentligt til Ungdomskommissionens bestemmelse af ungdomsklub-begrebet i betænkningen: „Ungdommen og fritiden“.

Der er ikke i lovtæksten opstillet nærmere regler om åbningstider, men det må sikkert kræves, at klubben skal have åbent mindst 3—4 aftener om ugen.

Med hensyn til aldersbetingelsen fremhæves specielt, at det, for så vidt angår de i § 45 omhandlede klubber, følger af ungdomsskolens begreb, at deltagerne er mellem 14 og 18 år. For de klubbers vedkommende, der omhandles i nærværende bestemmelse, er man